

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA FEMEII CANANEENCE

Stăruința în rugăciune

DUMINICA A 17-A DUPĂ RUSALII (a Cananeencei)

SF. IER. LEON CEL MARE,
EPISCOPUL ROMEI

Astăzi ne aflăm în Duminica a 17-a după Rusalii, zi în care pericopa evanghelică de la Matei, capitolul 15 ne relatează minunea tămăduirii fiicei unei cananeence care a venit la Mântuitorul Hristos să-l ceară ajutor pentru fiica sa, „rău chinuită de un demon”. În fața suferinței trupesti, toți oamenii își dau seama de neputința lor, de șubreda lor poziție sau stabilitate, de puterea lor de care deseori abuzează, de lucrurile deșarte în care ei și-au pus nădejdea. Doar aceia care își pun nădejdea în Dumnezeu la vreme de durere, boală sau suferință, au o atitudine constantă și față de Dumnezeu și față de oameni.

Femeia cananeancă a venit la Mântuitorul Hristos ca la ultima scăpare din necazul prin care trecea. Era de origine feniciană, dintr-un popor de la Nord de Țara Sfântă, deci era păgână. Acest fapt nu L-a împiedicat pe Mântuitorul să-i tămăduiască fiica, dar a pus-o pe femeie în fața unui dificil examen al vieții: „Doamne, Fiul lui David, miluiește pe fiica mea, căci rău se chinuiește” (Matei 15, 22). Așa se ruga femeia de Mântuitorul, dar El, fie nu i-a răspuns nimic, fie S-a arătat neinteresat de păgâni, fie că a lovit-o cu un cuvânt greu, dar adevărat, încât credința de care a dat dovadă femeia L-a convins în cele din urmă pe Mântuitorul Hristos să-i tămăduiască fiica.

Multe lucruri învățăm din întâlnirea Mântuitorului cu femeia cananeancă. În primul rând observăm că Mântuitorul a pătruns într-un ținut păgân, în care

oamenii se închinau idolilor. Știa Mântuitorul acest lucru, dar din iubire față de toți oamenii, deci și de păgâni, a mers către aceștia să-i învețe și să săvârșească minuni și pentru păgâni. De aici înțelegem universalitatea mântuirii, care se cuvine nu numai poporului ales, ci tuturor oamenilor care au credință și nădejde în dumnezeirea Lui. Apoi, înțelegem că Mântuitorul Hristos, chiar dacă tace, ne ascultă și ne ajută doar în ceea ce ne este nouă de folos pentru mântuire. Din întregul comportament al Mântuitorului desprindem o pedagogie dumnezeiască în virtutea căreia Domnul, fie ne îndeplinește cererile dacă ne sunt de folos, fie nu ni le împlinește pentru motivul că cerem lucruri deșarte care nu ne sunt de folos nici pentru viață, nici pentru mântuire. Dacă Dumnezeu întârzie să ne îndeplinească cererile, fie ne încearcă răbdarea, fie nu merităm

(nu suntem suficient de smeriți), fie nu ne sunt de folos, precum copiii cărora părinții nu le îndeplinesc cerințe inutile. Observăm că Dumnezeu cere de la noi credință puternică și statornică, stăruință în rugăciune, căci „oricâte veți cere de la Mine cu credință, le veți avea” (Matei 21, 22).

Femeia cananeancă a plăcut Mântuitorului din toate punctele de vedere. În primul rând a avut credință puternică și neîndoielnică. A avut stăruință în rugăciune, căci nimic nu a oprit-o să-și ducă cererea până la capăt. A avut nădejde în Cel despre Care era convinsă că este Dumnezeu adevărat și nu un simplu profet taumaturg. Și iubirea milostivă față de fiica sa nu L-a lăsat indiferent pe Mântuitorul Hristos, dar smerenia ei a fost hotărâtoare pentru examenul sufletesc la care a supus-o Acesta. Nu s-a răzvrătit împotriva Mântuitorului, nu i-a întors vorba, nu s-a

simțit jignită sau îndreptățită, ci a avut o atitudine de smerenie și de umilință care a constituit o adevărată lecție de credincioșie pentru toți cei de față, iudei, păgâni sau chiar apostoli ai Mântuitorului

care adesea șovăiau sau aveau îndoieli. Examenul a fost trecut de către femeie cu brio, primind ca răsplată ceea ce a fost de folos pentru ea și fiica ei.

La acest examen ne supune Mântuitorul

și pe noi. Important e să fim înțelepți și să înținem și noi virtuțile și însușirile femeii cananeence care a aflat minune de la Dumnezeu. ✦

Pr. Adrian Chiriță

GRECIA, O ȚARĂ MAJORITAR ORTODOXĂ, A LEGALIZAT CĂSĂTORIILE ÎNTRE PERSOANELE DE ACELAȘI SEX

De departe știrea care a captat în săptămâna aceasta cel mai mult atenția creștinilor ortodocși români a fost aceea că parlamentul Greciei a legalizat joi, 15 februarie, căsătoria homosexuală și adopția de copii de către cuplurile de același sex. Și aceasta în ciuda opoziției acerbe din partea Bisericii Ortodoxe.

O dată promulgată legea, această țară mediteraneeană - în care încă predomină un model de familie tradițional - va deveni a 37-a țară din lume, a 17-a țară din Uniunea Europeană și prima țară creștin-ortodoxă care a legalizat adopția pentru părinții de același sex.

Acum exact două săptămâni vă prezentăm declarația Sfântului Sinod al Bisericii Greciei în legătură cu căsătoria persoanelor de același gen. Sfântul Sinod își prezenta poziția fermă împotriva căsătoriilor homosexuale, precizând că Biserica are responsabilitatea de a vorbi împotriva păcatului, așa cum ne învață și Sfânta Scriptură. Biserica are nu numai dreptul dar mai ales responsabilitatea de a lua atitudine împotriva acestui fel de căsătorii și a adopției de către cuplurile homosexuale a copiilor. Pe de altă parte, Sinodul a hotărât scrierea unei scrisori relevante, cu opiniile sale, către membrii Parlamentului Elen și anunțarea pozițiilor sale în sfintele biserici, duminică, 4 februarie 2024 precum și distribuirea unei broșuri relevante „Către popor” în biserici și pe site-ul său.

Dar lupta politică a fost alta. Partidele, politicienii au cedat presiunilor din afară. Și iată că, din cei 254 de deputați prezenți în parlamentul unicameral, 176 au votat pentru, 76 împotriva și doi s-au abținut, după două zile de dezbateri.

Nu exista nicio îndoială că proiectul de lege va fi aprobat datorită sprijinului mai multor partide de opoziție de stânga. Dar Kyriakos Mitsotakis, prim-ministrul Greciei, cel care a susținut necondiționat propunerea, s-a confruntat cu o rebeliune din partea celei mai conservatoare aripi a partidului său, Noua Democrație (ND), care s-a opus acestei reforme. Reales cu ușurință anul trecut, Mitsotakis a făcut din căsătoria între persoane de același sex o măsură emblematică a celui de-al doilea mandat. „Îmbunătățește considerabil viețile concetățenilor noștri” care sunt homosexuali și copiii lor, a apreciat el, amintind că aceasta este „o realitate socială existentă” și că, votând pentru

căsătoria homosexuală, parlamentarii urmau să ridice „o gravă inegalitate pentru democrația noastră”.

Într-o țară cu o majoritate ortodoxă covârșitoare, Biserica s-a opus în totalitate proiectului. „Copiii au o nevoie înăscută și, prin urmare, dreptul de a crește cu un tată bărbat și o mamă de sex feminin” - se arăta în misiva trimisă de Sfântul Sinod tuturor deputaților.

Trist, deosebit de trist ce s-a întâmplat.

Urmează România?

Înainte de a da un răspuns pe această temă să ne amintim că în anul 2015, exact în acel an în care Grecia legaliza parteneriatele civile, „Coalitia pentru familie” demara procedurile de revizuire a Constituției României pentru modificarea articolului 48, alineat 1, astfel: Familia se întemeiază pe căsătoria liber consimțită ~~între soți~~ între un bărbat și o femeie, pe egalitatea acestora și pe dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor.”

În luna octombrie 2015 a fost înființat Comitetul de inițiativă și a fost elaborat proiectul de lege. În aceeași lună, documentele au fost semnate la notar și a fost depus la Senat proiectul de lege privind revizuirea Constituției României, însoțit de expunerea de motive. Conform legii, colectarea în termen de șase luni a minim 500.000 de semnături valide de la cetățeni cu drept de vot din minim jumătate din județele țării, cel puțin 20.000 de semnături de fiecare județ, a fost finalizată la 24 aprilie 2016. 80.000 de voluntari ortodocși, catolici și neo-protestanți au strâns trei milioane de semnături pentru modificarea Constituției, din care 2,6 milioane au fost validate de CCR. În mai 2016, semnăturile au fost depuse la Parlament în sprijinul proiectului legislativ.

Opozanții reformării Constituției au adus ca argument faptul că deja căsătoria era reglementată în art. 277 din Codul civil, care interzice alte forme de conviețuire echivalente cu aceasta (căsătoriile și parteneriatele civile între

persoane de același sex). Referendumul urmărea interzicerea constituțională a căsătoriilor între persoanele de același sex, deoarece Codul Civil poate fi schimbat fără consultarea populației.

Referendumul s-a desfășurat pe parcursul a două zile, 6 și 7 octombrie 2018, pentru a asigura o consultare cât mai largă a românilor cu drept de vot. Dar, din păcate, propaganda făcută împotriva recensământului de organizațiile pro-lgbt și de mulți naivi a dus la o slabă prezență la referendum. Deși peste 90% din cei care s-au prezentat au votat pentru modificarea articolului 48 din Constituție, nu s-a atins pragul de prezență care să permită validarea referendumului. Să ne aducem aminte de principalele „argumente” împotriva referendumului: referendumul este „al lui Dragnea” și e o manevră politică a PSD-ului, „ciuma roșie”, deci trebuie sabotat.

Din păcate, am pierdut această șansă uriașă de a reglementa viața de familie legal și religios constituită și de a ne apăra copiii de această ideologie molipsitoare. Vedeți azi ce se întâmplă în școli, în licee. O propagandă agresivă și deșănțată face, artificial, din copiii de liceu și tinerii din facultăți membri ai unor minorități sexuale. E „cool” să fii altfel, să te remarci în rândul celorlalți prin ceva. Cu siguranță mulți părinți care au ales să nu meargă la referendum înțeleg sau vor înțelege până la urmă că au făcut acest gest împotriva lui Dumnezeu, dar și împotriva sănătății, moralității, integrității și credinței copiilor lor.

Deși azi se încearcă declanșarea unui alt referendum pe aceeași temă, el nu mai are nicio șansă de a fi convocat în condițiile actuale. Din nefericire se pregătește și la noi o lege asemănătoare. Despre ea vom vorbi în alte numere ale ziarului nostru. ✦

Maria Buleu

„CUVÂNTUL CARE ZIDEȘTE” LA CEAS ANIVERSAR

Foia noastră de duminică, așa cum simplu s-a numit la început, fără a avea vreun titlu, a apărut dintr-o necesitate practică. După ce în anul 2010 am intrat în biserică și au început slujbele în biserică doar tencuită, iată că, numai în trei săptămâni biserică s-a umplut de credincioși. O nouă etapă începea în biserică noastră. De la câteva zeci de credincioși prezenți în curte, unde timp de câțiva ani s-au ținut slujbele, se adunau ușor-ușor sute de enoriași. Biserica primea acum mulți credincioși. Dar parcă aceștia aveau nevoie de mai multe informații, printre care și acestea: unde, cum să ne așezăm în biserică, cum să ne închinăm, care sunt rânduielile în anumite perioade liturgice și care sunt rânduielile tipiconale în anumite momente. Căci biserică e un loc sfânt în care fiecare, cleric, psalt sau mirean, își are rostul său în timpul slujbelor, mai ales în timpul Sfintei Liturghii. Pentru ca astfel să putem fi în comuniune cu sfinții, cu îngerii, cu Maica Domnului și cu Dumnezeu. Iar foia duminicală aducea în primul rând informații.

Publicația noastră a crescut. În primul rând echipa redacțională s-a mărit. La început s-a adăugat redacției un corector. Apoi, în anul 2014 fața publicației s-a schimbat radical, căci punerea în pagină era acum făcută în mod profesionist, cu programe adecvate, de către domnul Laurențiu Constantinescu. Apoi, în acel an, prima imprimantă color de capacitate mare a fost achiziționată de către părintele paroh Dinu Pompiliu. Uriașă schimbare, binevenită și dorită. Tot din acel an s-a rânduit ca prima pagină a fiecărui număr să conțină un articol scris de preoții sau diaconii care în acea duminică predicau, care să tâlcuiască pericopa evanghelică duminicală.

Aceasta însemna o personalizare a ziarului nostru la nivelul parohiei. O vreme redacția a dus lipsa unui corector. Dar Dumnezeu ne-a trimis o persoană cu totul și cu totul dedicată, căreia niciodată nu i-am mulțumit îndeajuns pentru modul în care ne-a ajutat, doamna Cristiana Rus.

De astfel, apariția fiecărui număr al ziarului este o muncă de echipă, care se face cu implicarea și jertfa celor care lucrează la el. Cu timp și fără timp. Le mulțumesc azi tuturor celor care de-a lungul timpului, cu multă seriozitate și promptitudine, cu zel misionar aș putea spune, au ales să contribuie la apariția

Pe data de 20 februarie 2024, ziarul nostru duminical, „Cuvântul care zidește”, împlinește 13 ani de la prima apariție. Tot în această lună, ziarul „Lumina” a împlinit 19 ani de la primul său număr. Desigur, între un cotidian creștin ortodox cu apariție la nivel național și o publicație parohială sunt multe și mari deosebiri, dar și unul și celălalt se adresează aceluiași fel de public și au în principal un rol misionar-cultural. Și unul și altul au pornit de la dorința de a aduce informație religioasă cititorilor săi.

acestei publicații: cu redactarea articolelor, cu fotografii și informații despre diverse evenimente sau activități ale membrilor parohiei noastre, cu distribuția ziarului. Iar la început de mare ajutor au fost cei care au asigurat multiplicarea - gratuită - a ziarului. Pe toți îi știm noi, echipa de redacție, dar mai ales îi știe bunul Dumnezeu.

Efortul material este și el mare, dar părintele paroh Dinu Pompiliu a decis ca distribuția ziarului să se facă în totalitate gratuit. De altfel, putem spune că suntem una dintre puținele publicații parohiale, la nivelul capitalei, dar și național, care apare săptămânal, pe hârtie, color și care este distribuită gratuit enoriașilor prezenți la Sfânta Liturghie.

Prin truda echipei redacționale, publicația noastră a crescut. Au apărut suplimente la hramuri sau sărbători deosebite. Pe parcursul mai multor ani am avut numere zilnice în Postul Mare în Săptămâna Patimilor. Ne-am străduit să vă oferim un conținut cât mai variat. În primul rând am păstrat o structură a publicației legată de anul bisericesc, de sărbători și perioade liturgice. Pe care vi le-am explicat cu amănuntul. Viața Bisericii Ortodoxe Române nu a fost nici ea omisă. Slujbe și pelerinaje locale sau naționale, hotărâri ale Sfântului Sinod și alte informații vi le-am transmis în timp util. Nu în ultimul rând evenimentele social-politice sau social-educative importante au fost prezente în paginile ziarului nostru. Cum ar fi Referendumul pentru familie, perioada

greă și controversată a pandemiei, problema religiei în școli, evenimente care au beneficiat de o atenție specială, în mod direct și nonconformist, în acord, de fiecare dată, cu credința și tradiția Bisericii noastre. Vă promitem că și pe viitor vom aborda astfel de probleme, uneori greu de discutat într-un mediu social puternic manipulat, dar niciodată nu vom abdica de la adevăr și de la credință. În plan religios-bisericesc am avut parte de multe ori de lovituri împotriva Bisericii, a slujitorilor ei și a credincioșilor de-a lungul celor 13 ani de apariție neîntreruptă a acestui ziar. Vor veni multe alte lovituri. Din exteriorul, dar și din interiorul Bisericii. Cu ajutorul lui Dumnezeu, cu decență, demnitate, corectă informare și în spirit evanghelic vă vom spune adevărul și vom încerca să ne păstrăm împreună comportamentul unor buni creștini.

La acest ceas aniversar aș avea multe să vă spun despre acest ziar și cei care, neobosiți și statornici, lucrează ca această publicație să fie oglinda vie a comunității în care trăim: parohia Șerban Vodă. Vă chem pe cât mai mulți să vă implicați în viața parohiei, să fiți alături de echipa noastră redacțională, dar și de activitățile și problemele prezente în biserică. Să fiți cu toții, cel puțin la un moment dat, implicați în viața bisericii, întrebându-vă mereu ce putem face fiecare pentru biserică, pentru Dumnezeu. Căci fără fapte, credința este moartă. ✿

**Maria Buleu, teolog
Redactor „Cuvântul care zidește”**

OAMENII AU UITAT DE DUMNEZEU

Un text al profesorului Alexandru Nemoianu, autor, istoric, eseist, filozof al civilizației, publicist și scriitor român din Statele Unite ale Americii, ne aduce perspectiva celui care cunoaște și Estul și Vestul și poate privi cu luciditate și înțelegere lumea care ne înconjoară.

Astăzi, 18 februarie 2024, Ziarul Lumina ne oferă articolul domnului profesor Alexandru Nemoianu, cu titlu „Oamenii au uitat de Dumnezeu” și ne invită să deslușim direcția în care se îndreaptă sau este îndreptată omenirea: spre un viitor fără credință și fără Dumnezeu.

Lumea în care ne aflăm este zguduită de agitație, nesiguranță, schimbări, care sunt mai degrabă atacuri spasmodice ale unui trup bolnav. Este un trist adevăr pe care toți îl recunoaștem: că „ceva” lipsește din lume. „Ceva” care să dea sens, nădejde și puțină liniște.

O schimbare fără precedent în istoria umană

În schimb, vedem războaie tot mai distrugătoare, vedem o inegalitate obscenă între oameni și țări, vedem pe cei avuți devenind tot mai avuți și pe cei nevoiași devenind tot mai nevoiași. Iar în târâmul moral asistăm la o schimbare fără precedent în istoria umană. Concepte, termeni de referință și rânduieli esențiale sunt pervertite, înlocuite și supuse unei încercări de eliminare. Ideologia unui relativism agresiv și fără rușine caută să așeze semnul egal între bine și rău, între frumos și urât, între război și pace. Cercuri transnaționale de putere, cele care controlează avuția lumii, au supus principalele mijloace de informare, sistemul educațional și de cultură și, în acest fel, promovează neconținut ideologia lor otrăvită. În toată această acțiune distrugătoare **vedem însă un scop esențial: eliminarea credinței și, mai exact, a dreptei credințe creștine.** Căci dreapta credință reprezintă „piatra” cea tare care stă împotriva răului. Să nu ne amăgim.

„Răul” în stare pură, necuratul, are un scop veșnic: uciderea oamenilor, distrugerea lor, care sunt „coroana” Creației. Iar aceasta înseamnă desființarea lor ca persoane, reducerea lor la numere socio-economice, la stări biologice, la preschimbarea lor în „învizi”, număr în turmă. Nu trebuie uitat că „persoana” se definește ca entitate morală, capabilă să aleagă între

bine și rău și înzestrată cu liberă voie. Dacă „persoana” va fi eliminată, atunci vrăjmașul și-a realizat scopul.

De la „binele universal” la ideologia globalistă

Aceasta este o acțiune începută cu mai multe veacuri în urmă, prin „iluminism”, repede trecut în secularism și masonerie. Prin vorbe goale și nespuse de periculoase s-au introdus tot soiul de teorii despre „binele universal”, care este cea mai găunoasă teorie cu puțință, fără cap, fără coadă, fără conținut și apoi ideologii care au făcut din veacul XX un infern sângeros, culminând azi cu sinistra ideologie globalistă. Această din urmă ideologie urmărește instalarea unei confuzii generale, în care **până și diferența care definește starea existențială, diferența dintre bărbat și femeie, este anulată.** Într-o asemenea confuzie, în care indivizii sunt complet izolați, sălbătiți și reduși la manifestări instinctive josnice, controlul „aleșilor” transnaționali ar fi garantat, după credința lor.

Dumnezeu este alungat din lume

Întreaga situație schițată mai sus are o explicație. Este încercarea de a întemeia existența omenească „uitând pe Dumnezeu”, încercând să alunge pe Dumnezeu din lume. Este suficient să ne uităm la ce se întâmplă în țările „apusene” și cele care se chinuie să le fie vasale. În aceste țări **o politică deliberată caută să creeze un**

sentiment de rușine pentru credință și, mai grav, caută să înspăimânte pe cei care au credință; prin umilințe, prin batjocuri publice, prin discriminare. Sărbătorile creștine sunt marginalizate, celebrarea lor este oprită și în loc se pun nume „neutre”, ca și cum ar fi o rușine să le numești pe numele propriu. Cel mai limpede caz este al Crăciunului, din care se caută scoaterea lui Hristos și înlocuirea esenței creștine cu un soi de „sărbătoare de iarnă” seculară. Prin aceste metode, evident, se caută eliminarea sau tănuirea valorii profund morale și de atașament creștin a acestor sărbători. Iar acest „model” hidos este promovat și în țările vasale, prin slugi local, rele și iresponsabile. În loc apar „sărbători” demonice, de tipul Halloween, sau direct culte satanice. Aceasta este cauza profunde crize demografice și morale existente în țările „apusene”.

Toleranță,

dar pentru tot ce nu este creștin

Politicieni care batjocoresc valorile creștine, iar politica statală discriminatează împotriva celor credincioși. Aceste politici sunt purtate sub eticheta „toleranței”. O „toleranță” care acoperă orice, mai puțin credința și valorile sfinte care definesc o persoană și un neam, o politică urmărind răsturnarea înțeleșului celor mai fundamentale stări și concepte. (n.r. – Intertitlurile ne aparțin) ♣

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 18-25 FEBRUARIE 2024

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 18.02	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰ De la 18 ⁰⁰	Duminica a 17-a după Rusalii (a Cananeencei) - Utrenia, Sf. Liturghie Întâlnirea de duminică
Miercuri 21.02	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 23.02	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie, Acatist
Sâmbătă 24.02	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 25.02	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 33-a după Rusalii (a Vameșului și Fariseului) Utrenia, Sf. Liturghie